

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rossano (Италия) на 5 януари 2010 г. — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Дело С-3/10)

(2010/С 63/55)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Rossano

Страни в главното производство

Ищец: Franco Affatato

Ответници: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли клауза 2.1 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, вътрешноправна норма като предвидената за работниците LSU [обществено полезните работници — lavoratori socialmente utili]/LPU [работниците, осъществяващи дейност от публична полза — lavoratori di pubblica utilità] в член 8, алинея 1 от законодателен декрет № 468/97 и в член 4, алинея 1 от закон № 81/00, която, изключвайки за уредените от нея работници възникването на трудово правоотношение, има за последица да изключи приложимостта на трудовото законодателство относно срочната работа при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО;
2. Позволява ли клауза 2.2 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО, изключването на работници като работниците LSU/LPU, уредени от законодателен декрет № 468/97 и от закон № 81/00, от обсега на приложение на Директива 1999/70/ЕО;
3. Попадат ли посочените във въпрос 2) работници в обхвата на дефинициите по клауза 3.1 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО;
4. Допуска ли клауза 5 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО, и принципът на равенство [и] недискриминация правна норма за работници в образователния сектор (вж. в частност член 4, алинея 1, закон № 124/99 и член 1, алинея 1, буква а) от министерски декрет № 430/00), която позволява да не

се посочва основанийето на първия срочен договор, предвидено от вътрешноправната норма като общо изискване за всяко друго срочно трудово правоотношение, както и да се продължават договорите, независимо от съществуването на постоянни и трайни нужди, не предвижда общия максимален срок на срочните трудови договори или правоотношения, броя на продължаванията на посочените договори или правоотношения, нито пък обичайно предвижда периоди между продължаванията, т.е. в хипотезата на годишни замествания — тези периоди да съответстват на лятната ваканция, по време на която не се провежда учебна дейност или същата е много намалена;

5. Може ли тази съвкупност от нормативни разпоредби в образователния сектор, както е описана, да се счита за съвкупност от равностойни норми за предотвратяване на злоупотребите;
6. Може ли да се приеме, че по смисъла на член 2 от Директива 1999/70/ЕО законодателен декрет № 368/01 и член 36 от законодателен декрет № 165/01 са разпоредби с характеристиките на разпоредби, с които се транспонира Директива 1999/70/ЕО във връзка със срочните трудови правоотношения в образователния сектор;
7. Трябва ли субект с характеристиките на Poste Italiane S.p.a., а именно:

— който е собственост на държавата,

— който е подчинен на контрола на държавата,

— за който Министерството на комуникациите избира доставчика на универсалната услуга и общо развива всички дейности по материална и счетоводна проверка и контрол на въпросния субект, с определяне на целите във връзка с предоставената универсална услуга,

— доставя публично необходима услуга от съществен общ интерес;

— чийто бюджет е свързан с държавния бюджет;

— разходите за предоставената услуга са определени от държавата, която прехвърля към субекта суми за покриване на повечето разходи за услугата,

да се счита за държавно образувание за целите на прякото прилагане на общностното право;

8. При положителен отговор на въпрос 7): възможно ли по смисъла на клауза 5 посоченото дружество да съставлява сектор, т.е. възможно ли е целият персонал, който може да бъде наеман от него, да се счита за специална категория работници, за да бъдат разграничени забранителните мерки;

9. При положителен отговор на въпрос 7): допуска ли клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО, сама по себе си или във връзка с клаузи 2 и 4, и принципа на равенство [и] недискриминация, разпоредба като член 2, алинея 1 bis от законодателен декрет № 368/01, която позволява включването на клауза за срок в трудовия договор с определен субект, без да се посочва основанието за това или освобождава този субект, за разлика от обичайно предвидената вътрешноправна забранителна мярка (член 1 от законодателен декрет № 368/01), от задължението в случай на спор да посочи писмено и да докаже причините от технически, производствен или организационен характер или свързани със заместване на работници, довели до включването на клаузата за срок в трудовия договор, като се има предвид, че е възможно продължаване на първоначалния договор поради обективни причини, отнасящи се до самата трудова дейност, за която договърът е бил сключен за определен срок;
10. Съставяват ли законодателен декрет № 368/01 и член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01 обща правна уредба за транспониране на Директива 1999/70/ЕО за наетия от държавата персонал, като се имат предвид изключенията от посочените общи разпоредби, както са дефинирани вследствие на отговора на въпроси от 1) до 9);
11. При липсата на санкционни разпоредби относно работниците от вида LSU/LPU и на тези в училищата, както са описани, допуска ли Директива 1999/70/ЕО и по-конкретно клауза 5, алинея 2, буква б), прилагането по аналогия на норма, предназначена единствено да осигури обезщетение, като предвидената в член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01, или пък клауза 5, алинея 2, буква б) установява принцип на предпочитание, тъй като договорите или правоотношенията се считат за такива за неопределено време;
12. Допускат ли общностният принцип на равенство [и] недискриминация, клауза 4 [и] клауза 5.1 разграничаване на санкционните разпоредби в сектора „персонал на държавни образувания“ с оглед на обстоятелствата по възникването на трудовото правоотношение, или на работодателя, или пък на училищния сектор;
13. Ако се приеме, че вътрешният обсег на транспонирането на Директива 1999/70/ЕО по отношение на държавата и приравнените на нея образувания е определен с отговора на предходните въпроси, допуска ли клауза 5 правна норма като тази по член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01, която съдържа абсолютна забрана да се трансформират трудови правоотношения спрямо държавата, или какви последващи проверки трябва да бъдат предприети от националния съд с оглед неприменяването на забраната за създаване на трудови правоотношения за неопределено време със същите публични администрации;
14. Трябва ли Директива 1999/70/ЕО да се прилага изцяло за Италия или трансформирането на правоотношенията по отношение на публичната администрация противоречи на основните принципи на вътрешния правен ред и поради това клауза 5 отчасти не следва да се прилага, тъй като това би имало последици, противоречащи на членове 1—5 от Договора от Лисабон, доколкото не биха били спазени основната, политическа и конституционна структура или съществените функции на Италия;
15. Като предвижда в хипотезата на забрана за трансформиране на трудовото правоотношение, необходимостта от мярка, която представя ефективни и еквивалентни гаранции за закрила на работниците, в сравнение с аналогични ситуации по вътрешното право, с цел надлежно да се санкционират злоупотребите, произтичащи от нарушението на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО и да се отстранят последиците от нарушаването на общностното право, налага ли същата клауза 5 като аналогична ситуация по вътрешното право да се вземе предвид трудово правоотношение с държавата за неопределено време, на което работникът би имал право ако член 36 не съществуваше, или трудово правоотношение за неопределено време с частноправен субект, спрямо който трудовото правоотношение би имало характеристиките на стабилност, аналогични на тези по трудово правоотношение с държавата;
16. Като предвижда, в хипотезата на забрана за трансформиране на трудовото правоотношение, необходимостта от мярка, която представя ефективни и еквивалентни гаранции за закрила на работниците, в сравнение с аналогични ситуации по вътрешното право, с цел надлежно да се санкционират злоупотребите, произтичащи от нарушението на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО и да се отстранят последиците от нарушаването на общностното право, налага ли същата клауза 5 да се вземе предвид при определяне на санкцията:
- а) времето, необходимо за намирането на нова заетост и на невъзможността за достъп до заетост с характеристиките, посочени във въпрос 15),
- б) или, обратно, размерът на възнаграденията, които биха били получени в хипотезата на трансформиране на трудовото правоотношение от срочно такова в трудовото правоотношение за неопределено време.

(¹) ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.